

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 2007

N:o 642—647

SISÄLLYS

N:o		Sivu
642	Laki ulkomaanedustuksen korvauksista annetun lain 21 §:n muuttamisesta	3151
643	Tasavallan presidentin asetus Maailman terveysjärjestön kansainvälisen terveyssäännösten (2005) voimaansaattamisesta ja terveyssäännösten lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	3153
644	Valtioneuvoston asetus viestintämarkkinoihin liittyvästä varautumisvelvollisuudesta ja viranomaistiedotteiden välittämismuutoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta ..	3154
645	Valtioneuvoston asetus sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnasta ja alueellisista johtoryhmistä	3155
646	Oikeusministeriön asetus oikeusministeriön työjärjestyksen muuttamisesta	3158
647	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta ja päästöistä laadittavasta selvityksestä	3160

N:o 642

Laki

ulkomaanedustuksen korvauksista annetun lain 21 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä kesäkuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaanedustuksen korvauksista 29 päivänä kesäkuuta 2006 annetun lain (596/2006) 21 § seuraavasti:

21 §

Korvaukset määräaikaisessa palvelussuhteessa

Ulkoasiainhallinnon määräaikaisessa virkasuhteessa olevalla sekä ulkoasiainhallinnon virkaan määräajaksi nimitetyllä, ulkomaanedustukseen määrättyllä virkamiehellä on oikeus tässä laissa säädettyihin korvauksiin.

Hänelle maksettavan varustautumiskorvauksen määrä on kuitenkin 50 prosenttia 6 §:ssä tarkoitetun varustautumiskorvauksen määrästä.

Mitä 1 momentissa säädetään varustautumiskorvauksesta, ei sovelleta määräaikaiseen avustajaan.

3152

N:o 642

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinä-
kuuta 2007.

Lakia sovelletaan jo 1 päivästä helmikuuta
2007 tai sen jälkeen määräajaksi nimitettyyn.

Helsingissä 1 päivänä kesäkuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Ilkka Kanerva*

N:o 643

Tasavallan presidentin asetus**Maailman terveysjärjestön kansainvälisen terveyssäännösten (2005) voimaansaattamisesta ja terveyssäännösten lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä toukokuuta 2007

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn peruspalveluministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Genevessä 23 päivänä toukokuuta 2005 hyväksytty Maailman terveysjärjestön kansainvälinen terveyssäännöstö (2005), jonka eduskunta on hyväksynyt 16 päivänä tammi-kuuta 2007 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 2 päivänä maaliskuuta 2007, tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 2007 niin kuin siitä on sovittu.

alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 2 päivänä maaliskuuta 2007 annettu, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymä laki (254/2007) tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 2007.

3 §

Terveyssäännösten muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

2 §

Maailman terveysjärjestön kansainvälisen terveyssäännösten (2005) lainsäädännön

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 2007.

Helsingissä 25 päivänä toukokuuta 2007

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 644

Valtioneuvoston asetus**viestintämarkkinoihin liittyvästä varautumisvelvollisuudesta ja viranomaistiedotteiden välittämismuutoksesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan viestintämarkkinoihin liittyvästä varautumisvelvollisuudesta ja viranomaistiedotteiden välittämismuutoksesta 25 päivänä syyskuuta 2003 annetun valtioneuvoston asetuksen (838/2003) 3 §:n 1 momentti, 4 § ja 5 §:n 3 momentti seuraavasti:

3 §

Viranomaistiedotteen välittämisestä päättävät viranomaiset

Edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu teleyritys on velvollinen välittämään hätätiedotteen, jos se tulee välitettäväksi pelastus-, poliisi- tai rajavartiolaitosviranomaiselta, lentopelastuskeskukselta taikka hätäkeskukselta. Säteilyturvakeskuksen, Ilmatieteenlaitoksen tai Tiehallinnon toimialalla ilmenneessä vaaratai uhkatilanteessa teleyritys on velvollinen välittämään myös Säteilyturvakeskuksen, Ilmatieteenlaitoksen tai Tiehallinnon liikennekeskuksen antaman ensimmäisen hätätiedotteen.

4 §

Hätätiedotteen välityspiste

Hätätiedote annetaan 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuna teleyrityksen välitettäväksi hätäkeskuksen, poliisin johtokeskuksen, merivartioston johtokeskuksen, rajavartioston esi-

kunnan, Tiehallinnon liikennekeskuksen tai lentopelastuskeskuksen kautta.

5 §

Hätätiedotteen välitysjärjestelmä

Televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuna ohjelmistoluvan nojalla radioverkossa tai digitaalisen maanpäällisen joukkoviestintäverkon kanavanpissa B toimiva teleyritys sekä Yleisradio Oy ovat velvollisia huolehtimaan siitä, että radioverkossa ja digitaalisessa maanpäällisessä joukkoviestintäverkossa välitettävien hätätiedotteiden välitysjärjestelmään liittyvä laite on asianmukaisesti kytketty järjestelmään ja toiminnassa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2007.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2007

Viestintäministeri *Suvi Lindén*

Neuvotteleva virkamies Maaret Suomi

N:o 645

Valtioneuvoston asetus**sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnasta ja alueellisista johtoryhmistä**

Annettu Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2007

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtiosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 5 a §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 253/2007, seuraavasti:

1 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunta

Sosiaali- ja terveysministeriön yhteydessä toimii valtioneuvoston asettama sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunta sosiaali- ja terveydenhuollon kansallisten tavoitteiden kokoamista ja toimeenpanoa sekä valtakunnallisten ja alueellisten toimijoiden yhteistyön toteuttamista varten.

2 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnan kokoonpano

Valtioneuvosto nimeää neuvottelukunnan puheenjohtajaksi sen valtioneuvoston jäsenen, joka vastaa kunnallisista sosiaali- ja terveyspalveluista, sekä neuvottelukunnan varapuheenjohtajan, enintään 15 jäsentä ja kullekin jäsenelle henkilökohtaisen varajäsenen. Neuvottelukuntaa asetettaessa tulee ottaa huomioon, että ainakin sosiaali- ja terveysministeriö ja Suomen Kuntaliitto ovat edustettuina neuvottelukunnassa.

Neuvottelukunnan yhteydessä toimivien

jaosten puheenjohtaja ja toinen varapuheenjohtaja nimetään neuvottelukunnan jäsenistä. Neuvottelukunta voi kutsua pysyviä asiantuntijoita.

3 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnan jaokset

Sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnan yhteydessä toimii kolme jaosta. Kussakin on puheenjohtaja, kaksi varapuheenjohtajaa sekä enintään 12 jäsentä. Jaosten jäsenillä on henkilökohtaiset varajäsenet.

Sosiaali- ja terveydenhuollon alue- ja keskushallinnon ohjaus- ja valvontatoimenpiteitä valmistelevan jaoksen puheenjohtaja edustaa sosiaali- ja terveysministeriötä. Jaoksen varapuheenjohtajat nimetään sosiaali- ja terveysministeriön esityksestä. Jaoksessa tulee olla sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskuksen, lääninhallitusten sosiaali- ja terveysosastojen, Kansanterveyslaitoksen, Työterveyslaitoksen sekä Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen edustus. Jaokseen voidaan nimetä tarvittaessa muitakin sosiaali- ja terveydenhuollon keskus- ja aluehallinnon toimijoita.

Sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnan aluejaoksen puheenjohtaja edustaa sosiaali- ja terveysministeriötä. Jaoksen varapuheenjohtajista toinen nimetään sosiaali- ja terveysministeriön ja toinen Suomen Kuntaliiton esityksestä. Jaoksen jäseninä ovat ainakin sosiaali- ja terveydenhuollon alueellisten johtoryhmien puheenjohtajat, lääninhallitusten sosiaali- ja terveysosastojen sekä sosiaalialan osaamiskeskusten edustaja. Lisäksi jaoksessa tulee olla edustettuna perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon asiantuntemus.

Sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnan sosiaali- ja terveysjärjestöihin liittyviä asioita käsittelevän jaoksen puheenjohtaja edustaa sosiaali- ja terveysministeriötä. Jaoksen varapuheenjohtajista toinen nimetään sosiaali- ja terveysministeriön ja toinen sosiaali- ja terveysalan kansalaisjärjestöjen esityksestä. Jaoksen jäseniä nimettäessä tulee ottaa huomioon, että sosiaali- ja terveysalan kansalaisjärjestöt ovat kansallisen kehittämissuunnitelman toimeenpanon kannalta kattavasti edustettuna. Lisäksi yksi jäsen nimetään Raha-automaattiyhdistyksen esityksestä.

4 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon alueelliset johtoryhmät

Sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnan tukena toimii viisi sosiaali- ja terveydenhuollon alueellista johtoryhmää. Alueelliset johtoryhmät nimetään neljäksi vuodeksi kerrallaan siten, että niiden toimikausi vastaa sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnan toimikautta.

Kullakin alueellisella johtoryhmällä on oma toimialue. Alueellisten johtoryhmien toimialueet muodostetaan käyttäen aluepohjana vastaavaa aluejakoa, jota on käytetty muodostettaessa erikoissairaanhoidon lain 9 §:ssä (1062/1989) tarkoitettuja erityisvastuualueita.

5 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon alueellisten johtoryhmien tehtävät

Alueellisten johtoryhmien tehtävänä on tu-

kea alueellaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 5 §:ssä (253/2007) tarkoitetun kansallisen kehittämissuunnitelman valmistelua sekä edistää ja seurata osaltansa ohjelman toteuttamista. Johtoryhmien tulee laatia alueellisen kehittämistoiminnan toteuttamissuunnitelma, jonka avulla voidaan tukea kansallisten tavoitteiden toteuttamista johtoryhmän toimialueella. Johtoryhmä voi tehdä myös esityksiä neuvottelukunnalle toimenpiteistä, joilla voidaan edistää kansallisen kehittämissuunnitelman toimeenpanoa. Johtoryhmien tulee hoitaa myös ne tehtävät, jotka määrätään erikseen sosiaali- ja terveysministeriön asettamispäätöksessä taikka neuvottelukunta määrää.

6 §

Sosiaali- ja terveydenhuollon alueellisten johtoryhmien kokoonpano

Sosiaali- ja terveysministeriö nimeää sosiaali- ja terveydenhuollon alueellisten johtoryhmien puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja jäsenet Suomen Kuntaliiton esityksestä.

Alueellisten johtoryhmien puheenjohtajaksi ja varapuheenjohtajaksi nimetään kunnan sosiaali- ja terveydenhuollosta vastaava henkilö.

Alueelliseen johtoryhmään nimetään enintään 15 jäsentä ja heille henkilökohtaiset varajäsenet. Jäseniä nimettäessä tulee ottaa huomioon, että johtoryhmä on koottu alueellisesti edustavaksi. Sosiaalihuollon, perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon toimijoiden tulee olla tasapuolisesti edustettuina johtoryhmässä. Lisäksi johtoryhmässä tulee olla sosiaalialan osaamiskeskusten ja kansallisen kehittämissuunnitelman alueellisen kokoamisen ja toimeenpanon kannalta tarpeellisten muiden alueellisten toimijoiden edustus. Johtoryhmiä muodostettaessa tulee myös huolehtia siitä, että kielelliset näkökohdat otetaan huomioon.

7 §

Korvaukset

Sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelu-

kunnan, sen jaosten ja alueellisten johtoryhmien puheenjohtajien, varapuheenjohtajien, jäsenten, henkilökohtaisten varajäsenten ja asiantuntijoiden matkakustannusten korvaamisessa sovelletaan valtion virka- ja työehtosopimusta matkakustannusten korvaamisesta.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä kesäkuuta 2007.

Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2007

Sosiaali- ja terveysministeri *Liisa Hyssälä*

Hallitusneuvos Lauri Pelkonen

N:o 646

Oikeusministeriön asetus
oikeusministeriön työjärjestyksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2007

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun oikeusministeriön työjärjestyksen
(670/2006) 11 § 5 momentti ja 54 §:n 2 kohta,
muutetaan 11 §:n 4 momentti, 17 §, 19 §:n 2 momentin 4 kohta, 20 §, 53 §:n 2 kohta ja
54 §:n 3 kohta, sekä
lisätään 21 §:ään uusi 5 a kohta, seuraavasti:

11 §

Yksiköt ja vastuualueet

Hallintoyksikössä on demokratian, hallintoasioiden, henkilöstöasioiden, kieliasoiden, sisäisten palvelujen, tietopalvelujen ja vaalien vastuualue. Hallintoyksikköön kuuluu myös johdon tuki, joka on tehtävissään kansliapäällikön alainen.

17 §

Oikeushallinto-osaston hallinnonalaan koskevat tehtävät

Osasto huolehtii tuomioistuimia, ulosotto-
laitoksen yksiköitä, oikeusaputoimistoja,
Konkurssi-asiamiehen toimistoa, Kuluttajari-
talautakuntaa, Oikeusrekisterikeskusta ja tuo-
marinvalintalautakuntaa koskevista tulosoh-
jaustehtävistä.

19 §

Kriminaalipoliittisen osaston tehtävät

Osaston tehtävänä on myös:

4) käsitellä Rikosseuraamusalan koulutus-
keskusta, rikosentorjuntaneuvostoa, Yhdis-
tyneiden Kansakuntien yhteydessä toimivaa
Euroopan kriminaalipoliittikan instituuttia ja
henkilövahinkoasiain neuvottelukuntaa kos-
kevat asiat.

20 §

Kriminaalipoliittisen osaston hallinnonalaan koskevat tehtävät

Osasto huolehtii Rikosseuraamusvirastoa,
Valtakunnansyyttäjänvirastoa, Rikosseura-
musalan koulutuskeskusta, Euroopan kri-
minaalipoliittikan instituuttia ja rikosentor-
juntaneuvostoa koskevista tulosohjaustehtä-
vistä.

21 §

Hallintoyksikön tehtävät

Hallintoyksikön tehtävänä on huolehtia:

5 a) kansalaisvaikuttamisen edistämisestä

53 §

Kriminaalipoliittisen osaston osastopäällikön ratkaisovalta

Kriminaalipoliittisen osaston osastopäällikkö ratkaisee:

2) nimittämisen määräaikaiseen virkasuhteeseen aluevankilan johtajaksi, johtavaksi ylilääkäriksi ja Kriminaalihuoltolaitoksen

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2007

aluetuomiston johtajaksi, siltä osin kuin asia kuuluu ministeriön toimivaltaan,

54 §

Kriminaalipoliittisen osaston apulaisosastopäällikön ratkaisovalta

Apulaisosastopäällikkö ratkaisee:

3) Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksen ja henkilövahinkoasiain neuvottelukunnan oikeusministeriön ratkaistaviksi säädetyt henkilöstöasiat noudattaen 62—66 §:ssä säädettyjä periaatteita.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 2007.

Oikeusministeri *Tuija Brax*

Kansliapäällikkö *Kirsti Rissanen*

N:o 647

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta ja päästöistä laadittavasta selvityksestä

Annettu Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2007

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 päivänä heinäkuuta 2004 annetun päästökauppalain (683/2004) 59 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan päästökauppalain (683/2004) soveltamisalaan kuuluvan laitoksen hiilidioksidipäästöjen tarkkailuun ja päästöistä annettavaan selvitykseen.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *EY:n tarkkailuohjeella* Euroopan yhteisöjen komission päätöstä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisten ohjeiden vahvistamisesta kasvi-huonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten päästökauppakaudella 2008—2012;

2) *toiminnolla* päästökauppalain soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa harjoitettavaa toimintaa;

3) *toimintotiedolla* tietoa, jonka perusteella laitoksen vuotuiset hiilidioksidipäästöt laskeaan, ja joka polttolaitosten osalta perustuu käytetyn polttoaineen määrän ja sen tehollisen lämpöarvon tuloon tai polttoon syötettyyn energiamäärään sekä teollisten prosessien osalta prosessien raaka-ainemäärään, tuotannon määrään taikka prosessin tai sen osan suorituskykyyn;

4) *lähdevirralla* tarkoitetaan tiettyä polttoaine- tai raaka-ainetyyppiä, jonka käyttö, tai tuotetta, jonka valmistus aiheuttaa hiilidioksidipäästöjä ja jonka perusteella päästö laskeaan;

5) *tarkkailumenetelmällä* menetelmää, jota käytetään päästöjen määrittämisessä mukaan lukien määrittämistason valinta ja valinta siitä tarkkaillaanko päästöjä laskentaan vaiko päästömittaukseen perustuvalla menettelyllä;

6) *määrittämistasolla* menetelmää, jota käytetään toimintotiedon, päästökertoimen ja hapettumiskertoimen tai muuntokertoimen määrittämiseen EY:n tarkkailuohjeessa määritellyillä tarkkuuksilla;

7) *kokonaispäästöillä* päästökauppalain soveltamisalaan kuuluvan laitoksen hiilidioksidipäästöjä, jotka eivät kuitenkaan sisällä hiilidioksidineutraalien aineiden päästöjä;

8) *hiilidioksidineutraalilla* aineella ei-fossiilista, biohajoavaa, eloperäistä, kasveista, eläimistä tai mikro-organismeista peräisin olevaa ainetta;

9) *seospolttoaineella* polttoainetta, joka on fossiilisen polttoaineen ja hiilidioksidineutraalin aineen seos;

10) *lämpöarvolla* polttoaineen tehollista lämpöarvoa käyttökosteudessa;

11) *päästökertoimella* tietyn polttoainemäärän, energiamäärän tai raaka-ainemäärän sisältämän hiilen hapettuessa taikka tietyn raaka-ainemäärän käytössä tai tuotemäärän tuotannossa syntyvän hiilidioksidin määrää;

12) *hapettumiskertoimella* lukua, joka ilmaisee, mikä osa polttoaineen sisältämästä

hiilestä hapettuu hiilidioksidiksi tarkasteltavassa palamisprosessissa;

13) *muuntokertoimella* lukua, joka ilmaisee, mikä osa kemialliseen prosessiin syötetyn raaka-aineen hiilestä hapettuu hiilidioksidiksi;

14) *siirretyllä hiilidioksidilla* tarkkailtavasta laitoksesta EY:n tarkkailuohjeessa tarkoitettulla tavalla ja tarkoituksessa tuotteeseen tai toiseen laitokseen siirretystä hiilestä tai hiiliyhdisteestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

15) *päästöselvityksellä* toiminnanharjoittajan laitoksensa hiilidioksidipäästöistä kullakin kalenterivuodelta päästökauppaviranomaiselle laatimaa selvitystä.

3 §

Päästöjen tarkkailua ja päästöistä annettavaa selvitystä koskevat periaatteet

Päästökauppalaian soveltamisalaan kuuluvien laitosten hiilidioksidipäästöjen tarkkailu on toteutettava ja päästöistä annettava päästöselyitys on laadittava siten, että:

1) laitoksen päästöjen tarkkailu ja päästöistä annettava selvitys kattavat kaikki päästökauppalaian soveltamisalaan kuuluvat hiilidioksidipäästöt (*kattavuusperiaate*);

2) eri vuosien päästöjen tarkkailu, raportointi ja raportoidut tiedot ovat keskenään vertailukelpoisia, tämän kuitenkin estämättä tarkkailumenetelmien muutosta päästökauppaviranomaisen luvalla, jos raportoitavien tietojen tarkkuus paranee (*johdonmukaisuusperiaate*);

3) päästöjen määrittämisessä tehdyt oletukset, käytettyjen lähteiden viittaukset, toimintotiedot, päästökertoimet, hapettumiskertoimet ja muuntokertoimet sekä mahdolliset muut päästöjen määrittämisessä käytetyt tiedot ja menetelmät on selvitetty, koottu, analysoitu, raportoitu ja tallennettu tavalla, joka antaa todentajalle ja päästökauppaviranomaiselle mahdollisuuden selvittää jälkikäteen päästöjen ja niiden määrittämisen luotettavuuden (*avoimuus- ja läpinäkyvyysperiaate*);

4) päästöjen tarkkailun ja päästöistä annettavan selvityksen tavoitteena on päästöjen arvioinnin suurin saavutettavissa oleva tarkkuus soveltamalla päästötiedon tuottamiseen ylimpiä saavutettavissa olevia määrittämistä-

soja, jotka ovat teknillisesti mahdollista toteuttaa ja joiden toteuttaminen ei johda kohtuuttoman suuriin kustannuksiin (*kustannustehokkuusperiaate*);

5) päästöselyitys kuvaa laitoksen päästöjä totuudenmukaisesti ja luotettavasti siten, ettei päästöjä ole tarkoituksellisesti yli- tai aliarvioitu ja että epävarmuustekijät on minimoitu; päästöselyityksessä ja sen sisältämissä tiedoissa ei saa olla olennaisia puutteita, virheitä tai väärintulkintoja (*oikeellisuusperiaate*).

6) toiminnanharjoittajan tulee päästöjen tarkkailussa pyrkiä päästötiedon laadun ja tarkkuuden jatkuvaan ylläpitämiseen ja parantamiseen (*jatkuvan parantamisen periaate*).

4 §

EY:n tarkkailuohjeen soveltaminen

Laitoksen hiilidioksidipäästöjen tarkkailumenetelmän valintaan, tarkkailun toteuttamiseen ja päästöjen määrittämiseen sovelletaan EY:n tarkkailuohjetta, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

5 §

Siirretyn hiilidioksidin tarkkailu ja ilmoittaminen

Toiminnanharjoittajalta toiselle siirretty, fossiilisesta polttoaineesta tai raaka-aineesta peräisin oleva hiilidioksidimäärä voidaan päästökauppaviranomaisen luvalla vähentää sen laitoksen hiilidioksidipäästöstä, josta päästö on peräisin edellyttäen, että vähennys tehdään myös hiilidioksidipäästöjen kansallisessa inventaariossa.

Siirrettyä hiilidioksidimäärää tarkkailee ja siitä päästöselyityksessä ilmoittaa sen laitoksen toiminnanharjoittaja, jonka laitokselta siirretty hiilidioksidimäärä on peräisin.

Kansallisen inventaarion periaatteiden mukaisesti päästökauppaviranomainen voi tarvittaessa määrittää siirtokertoimen, joka ilmaisee sen osuuden, joka siirretystä hiilidioksidista sallitaan vähennettäväksi laitoksen päästöselyityksessä.

2 luku

Poikkeukset päästöjen tarkkailuun ja tarkkailumenetelmän muuttaminen

6 §

Kohtuuttomien kustannusten ja teknillisen mahdottomuuden huomioon ottaminen

Päästökauppaviranomainen voi kohtuuttomien kustannusten välttämiseksi tai teknillisen mahdottomuuden vuoksi hyväksyä:

- 1) EY:n tarkkailuohjeen edellyttämiä määrittämistasoja alempien määrittämistasojen käytön; tai
- 2) ei-akkreditoidun laboratorion käytön.

7 §

Kohtuuttomien kustannusten määrittäminen

Päästöjen tarkkailun tarkkuutta lisäävän toimenpiteen kustannuksia voidaan pitää kohtuuttomina, jos nämä ovat suuremmat kuin toimenpiteellä aikaansaadun tarkkuuden parantumisen taloudellinen arvo.

Päästöjen määrittämisen tarkkuutta parantavan toimenpiteen taloudellinen arvo saadaan kertomalla toimenpiteellä aikaansaadun tarkkuuden parantuminen (tonnia CO₂) päästöoikeuden hinnalla 18,5 €/tonni.

Jos päästöjen määrittämisen tarkkuuden määrällistä parantumista ei voida luotettavasti arvioida saatujen tietojen perusteella tai jos kysymyksessä on tiedon laadun parantaminen, sovelletaan vuosille 2005—2007 päästöoikeuksia saaneen laitoksen kohtuuttoman kustannuksen raja-arvona kustannusta, joka on 1 prosenttia laitokselle vuodelle 2006 myönnettyjen päästöoikeuksien määrästä kerrottuna edellä 2 momentissa esitetyllä päästöoikeuden hinnalla. Ensimmäisen päästöluvan vuonna 2006 tai sen jälkeen saaneen laitoksen kohtuuttoman kustannuksen raja-arvona käytetään vastaavan päästömäärän omaavan, koko päästökauppajakson 2005—2007 toimineen laitoksen vuoden 2006 päästöoikeuksien määrää.

Päästökauppaviranomainen voi pyytää toiminnanharjoittajalta kohtuuttoman kustannuksen arviointiin tarvittavia lisätietoja.

8 §

Laitoksen oma tarkkailumenetelmä

Jos EY:n tarkkailuohjeen alhaisimmankin määrittämistason soveltaminen tiettyyn lähdevirtaan tai tiettyihin lähdevirtoihin ei ole teknisesti mahdollista tai tällaisen määrittelytason soveltaminen johtaa kohtuuttomiin kustannuksiin, päästökauppaviranomainen voi hyväksyä toiminnanharjoittajan oman tarkkailumenetelmän EY:n tarkkailuohjeen liitteen I jaksossa 5.3. edellyttämin ehdoin.

9 §

Vähän päästöjä aiheuttavat laitokset

Päästökauppaviranomainen voi myöntää EY:n tarkkailuohjeen liitteen I jakson 16 mukaisia poikkeuksia sellaisten laitosten päästöjen tarkkailuun, joiden vuotuisten päästöoikeuksien määrä päästökauppakaudella 2008—2012 on keskimäärin alle 25 000 tonnia hiilidioksidia.

10 §

Muut poikkeukset päästöjen tarkkailumenetelmiin

Päästökauppaviranomainen voi myös muissa kuin 8 ja 9 §:ssä säädetyissä tapauksissa hyväksyä toiminnanharjoittajan ehdotuksesta ja perustellusta syystä EY:n tarkkailuohjeen mukaisesta tarkkailumenetelmästä poikkeavan tarkkailumenetelmän tai menetellyn. Toiminnanharjoittajan on tällöin osoitettava ehdottamansa menetelmän tai menetellyn tarkkuuden ja luotettavuuden vastaavan laitokselta vaadittua tarkkuutta ja luotettavuutta siltä osin kuin menetelmä tai menetely poikkeaa EY:n tarkkailuohjeesta.

11 §

Energiatasemenetelmän käyttö polttoaineen toimintotiedon määrittämiseen

Laitoksen polttoaineen toimintotieto voidaan määrittää myös energiatasemenetelmällä edellyttäen, että laitoksella on käytössään SFS-EN 12952-15-standardin mukainen

tai tätä vastaava energiatasetelaskentamenetelmä ja että tällä menetelmällä saavutettu toimintotiedon määrittämisen tarkkuus vastaa EY:n tarkkailuohjeessa kyseisen laitoksen toimintotiedon määrittämiseltä vaadittua tarkkuutta.

Energiatasetemenetelmää käyttävältä laitokselta edellytetään, että se tarkkailusuunnitelmassaan esittää käyttämänsä energiatasetemenetelmän yksityiskohtaisen kuvauksen, tase-rajat, analyysin menetelmään sisältyvien suureiden määrittämisen epävarmuudesta ja näiden yhteisvaikutuksesta toimintotiedon määrittämisen epävarmuuteen sekä lisäksi ulkopuolisen asiantuntijan arvion siitä, että käytetty menetelmä vastaa 1 momentissa säädettyjä vaatimuksia. Analyysi ja ulkopuolisen asiantuntijan arvio on esitettävä kattilakohtaisesti.

Energiatasetta päästöjen laskentaan käyttävältä laitokselta edellytetään lisäksi, että sillä on automaatiojärjestelmä energiataseteen laskennassa tarvittavien mittaustietojen kokoamista ja dokumentoimista varten.

Mikäli energiatasetmenetelmällä ei päästölupaa haettaessa ole 2 momentissa tarkoitettua ulko-puolisen asiantuntijan arviota, toiminnanharjoittajan tulee tarkkailusuunnitelmassa esittää aikataulu, jonka puitteissa arviointi suoritetaan.

Laitoksen muu kuin energiatasetmenetelmää soveltavan polttoaineen toimintotiedon määrittämiseen on käytettävä polttoainevirtaan ja teholliseen lämpöarvoon perustuvaa menetelmää vähintään niillä epävarmuustasoilla, joita EY:n tarkkailuohje kyseisiltä polttoainevirroilta edellyttää.

12 §

Energiatasetemenetelmän käyttö hiilidioksidineutraaleilla polttoaineilla tuotetun energiamäärän määrittämiseen

Mikäli energiatasetmenetelmää käytetään hiilidioksidineutraaleilla polttoaineilla tuotetun energiamäärän määrittämiseen, sovelletaan, mitä 11 §:ssä säädetään lukuun ottamatta pykälän 2 ja 4 momentissa säädettyä energiatasetemenetelmän yksityiskohtaista kuvausta, analyysiä menetelmään liittyvien suureiden epävarmuudesta sekä ulkopuolisen

asiantuntijan arviota käytettävästä menetelmästä ja tämän tarkkuudesta.

13 §

Tarkkailumenetelmän muuttaminen

Jos hyväksytyissä tarkkailumenetelmissä havaitaan puutteita tai virheitä, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava niistä välittömästi päästökauppaviranomaiselle sekä ehdotettava menetelmien täydentämistä tai muuttamista puutteiden ja virheiden korjaamiseksi.

Toiminnanharjoittajan on ehdotettava päästökauppaviranomaiselle tarkkailumenetelmän muuttamista, jos päästöjen laskentaan tarvittava tieto on saatavissa tarkemmin kuin voimassaolevassa tarkkailusuunnitelmassa on määritelty.

3 luku

Päästökertoimien, lämpöarvojen, hapettumiskertoimien, hiilipitoisuus- ja koostumustietojen sekä seospolttoaineen biomassaosuuden määrittäminen

14 §

Päästökertoimia, lämpöarvoja, hapettumiskertoimia, hiilipitoisuuksia ja koostumustietoja sekä seospolttoaineen hiilidioksidineutraalien aineiden osuuksia määrittävät laboratoriot

Laitoskohtaisten päästökertoimien, tehollisten lämpöarvojen, hapettumiskertoimien, hiilipitoisuuksien, koostumustietojen ja seospolttoaineen hiilidioksidineutraalien aineiden osuuksien määrittäminen on toteutettava toiminnanharjoittajan omassa tai sen ulkopuolisessa laboratorioissa, joilla on SFS-EN ISO/IEC 17025-standardin mukainen akkreditointi edellä mainittujen suureiden määrittämiseen tarvittaviin menetelmiin tai jotka mainitun standardin mukaisesti akkreditoidussa laboratorioissa tehtävin vertailumittauksin osoittavat täyttävänsä määrittämisessä käytettävän menetelmän tarkkuusvaatimukset kyseessä olevien suureiden määrittämiseen.

Akkreditointia ei kuitenkaan tarvitse sellaisen laitoksen laboratorio, joka määrittää ainoastaan polttoaineen kosteuspitoisuuden. Täl-

laiselta laboratoriolta edellytetään määritettävänä olevan polttoaineen kosteuspitoisuuden määrittämiseen tarkoitettua standardisoitua menetelmää tai jollei tällaista ole, parhaan käytännön mukaista menetelmää sekä laitteiston säännöllistä kalibrointia.

15 §

Tiedot mittalaitteista ja niiden kalibroinnista

Toiminnanharjoittajan on laitosta koskevassa tarkkailusuunnitelmassa esitettävä päästökauppaviranomaiselle:

1) luettelo päästöjen tarkkailussa laitoksella käytettävistä polttoaineen tai materiaalin määrän ja ominaisuuksien mittauslaitteista sekä mahdollisista muista laitoksella sijaitsevista päästöjen tarkkailussa käytettävistä mittalaitteista;

2) edellä mainittujen mittalaitteiden tyyppitiedot ja tunnisteet sekä valmistajan ilmoittama mittalaitteen epävarmuusväli; sekä

3) kalibrointisuunnitelma, josta käy ilmi mittalaitteen viimeisin kalibrointiajankohta sekä suunnitellut kalibrointivälit päästökaup-pakaudella 2008—2012.

16 §

Päästökerrointen, hiilipitoisuustietojen ja koostumustietojen määrittäminen

Lähdevirrälle, jolle toiminnanharjoittaja on EY:n tarkkailuohjeen perusteella velvollinen määrittämään toimintokohtaisen päästökertoimen, hiilipitoisuuden tai koostumuksen, taikka lähdevirrälle, jonka koostumus voi vaihdella päästökauppajakson aikana, mainitut tiedot on määritettävä standardisoiduilla menetelmillä 14 §:n mukaisesti käyttäen EY:n tarkkailuohjeen kyseiseltä laitokselta edellyttämää määrittämistasoa jollei se ole teknisesti mahdotonta tai johda kohtuuttomiin kustannuksiin.

Toiminnanharjoittaja voi käyttää 1 momentissa mainitun lähdevirran päästöjen määrittämiseen myös polttoaineen toimittajan määrittämiä päästökertoimia, hiilipitoisuustietoja tai koostumustietoja, jos ne on määritetty 14 §:n mukaisesti.

Lähdevirrälle, jolle toiminnanharjoittaja

voi EY:n tarkkailuohjeen perusteella käyttää maakohtaista päästökerrointa, hiilipitoisuustietoa ja koostumustietoa, taikka lähdevirrälle, jolle näiden tietojen määrittäminen on EY:n tarkkailuohjeen esittämällä määrittämistasoilla teknisesti mahdotonta tai johtaa kohtuuttomiin kustannuksiin, käytetään Suomessa Tilastokeskuksen julkaisemaa päästökerrointa, hiilipitoisuustietoa tai koostumustietoa. Jos Tilastokeskuksen päästökerrointa, hiilipitoisuutta tai koostumustietoa ei ole, voidaan käyttää toiminnanharjoittajan esittämää määrittämissä niiden määrittämiseksi, edellyttäen että päästökauppaviranomainen on hyväksynyt määrittämissä.

Toiminnanharjoittajan on varmistettava, että päästöjen laskennassa käytettävät päästökertoimet vastaavat laitoksen päästöjen tarkkailussa käytettyjen polttoaineiden tehollisia lämpöarvoja.

17 §

Tehollisten lämpöarvojen määrittäminen

Laitoksessa, jossa toiminnanharjoittaja EY:n tarkkailuohjeen perusteella on velvollinen määrittämään toiminto- ja eräkohtaiset polttoaineiden teholliset lämpöarvot, on nämä määritettävä standardoiduilla menetelmillä 14 §:n mukaisesti käyttäen EY:n tarkkailuohjeen kyseiseltä laitokselta edellyttämää määrittämistasoa.

Päästökauppaviranomaisen luvalla voidaan lämpöarvoina käyttää myös polttoainekaupan maksuperusteena olevia lämpöarvoja edellyttäen, että ne on määritetty 14 §:n mukaisesti käyttäen EY:n tarkkailuohjeen laitokselta edellyttämää tehollisen lämpöarvon määrittämistasoa ja standardoitua lämpöarvon määrittämismenetelmää.

Polttoaineelle, jonka toiminto- tai eräkohtaista polttoaineen lämpöarvoa ja päästökerrointa ei tarvitse määrittää, käytetään Tilastokeskuksen julkaisemia arvoja.

18 §

Hapettumis- ja muuntokerrointen määrittäminen

Hapettumiskerrointa on käytettävä, jos

päästökertoimessa tai jossakin muussa päästöjen määrittämiseen käytettävässä tiedossa ei oteta huomioon hapettumattoman polttoaineen osuutta.

Kansallisina hapetuskertoimina käytetään kiinteille polttoaineille lukua 0,990 ja muille polttoaineille lukua 0,995.

Mikäli laitoksen toimintotieto tai päästökerroin on määritelty tavalla, joka ottaa huomioon palamattoman polttoaineen osuuden, hapettumiskertoimena käytetään lukua 1,00.

Kemiallisten prosessien muuntokertoimena käytetään lukua 1,00.

Päästökauppaviranomainen voi toiminnanharjoittajan esityksestä hyväksyä myös muunlaisen hapettumis- tai muuntokertoimen käytön edellyttäen, että se kuvaa tarkemmin hapettumis- tai muuntoprosessin tulosta ja on määritetty EY:n tarkkailuohjeen edellyttämällä tavalla.

4 luku

Päästöselvitys ja tietojen säilyttäminen

19 §

Päästöselvitys

Päästöselvitys annetaan päästökauppaviranomaisen vahvistamalla kaavakkeella. Päästöselvityksestä on käytävä ilmi:

- 1) laitoksen nimi, sijaintipaikka, yhteystiedot ja laitoksen päästöluvun numero;
- 2) päästöjen tarkkailusta vastaavan yhteys henkilön osoite, puhelinnumero, telekopionumero ja sähköpostiosoite;
- 3) mihin päästökauppalain 2 §:n 1 momentin alakohtiin laitoksen toiminta kuuluu;
- 4) laitoksella käytetty päästöjen määrittäminen (laskentaan tai päästöjen mittaukseen perustuva määrittäminen);
- 5) laitoksen päästökauppalain soveltamisalaan kuuluvat kokonaispäästöt;
- 6) jos päästöt on määritetty laskennallisesti, tieto laskelmaan käytetyistä toimintotiedoista, päästökertoimista, lämpöarvoista, hapettumiskertoimista tai tieto siitä, että hapettumiskertoimet sisältyvät päästökertoimiin, sekä lisäksi muuntokertoimet ja niiden mää-

rittämisessä tehdyt oletukset ja käytetyt määrittämistasot; jos laskelman tai sen osan perustana on käytetty massa-tase- tai energiata-semenetelmää, tulee esittää kaikki mainitussa laskelmassa käytetyt tiedot;

7) jos päästöt tai osa niistä on määritetty mittaamalla, tieto 5 kohdassa esitetyistä päästötiedoista, tiedot mittausten menetelmien epävarmuudesta (määrittämistasoista) sekä hyväksyttävä päästöjen varmennuslaskelma;

8) laitoksella raportointikauden aikana tehdyt muutokset, jotka ovat voineet vaikuttaa päästöihin;

9) laitoksella käytettyjen hiilidioksidineutraalien polttoaineiden laatu ja näiden tuottamat energiamäärät; sekä

10) laitokselta siirretyn hiilidioksidin määrä, hiilidioksidin vastaanottava laitos, polttoaine- tai materiaalinimike, josta siirretty hiilidioksidi on peräisin sekä polttoaine- tai materiaalinimike, johon hiilidioksidi on sitoutunut.

Päästöselvityksessä polttoaineet luokitellaan Tilastokeskuksen polttoaineluokituksen mukaisesti.

20 §

Päästötietojen tallentaminen, ilmoittaminen ja säilyttäminen

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että laitoksen päästöjen tarkkailussa ja päästöselvityksessä esitetyt tarkkailutiedot, niiden taustaksi tehdyt oletukset, määritetyt toiminto-tiedot, käytetyt päästö-, hapettumis- ja muuntokertoimet sekä niiden taustaksi tehdyt mittaukset ja laskelmat on tallennettu ja ilmoitettu siten, että todentajan on mahdollista varmistua tarkkailujärjestelmän ja sen tuloksena saatujen päästötietojen luotettavuudesta ja tarkkuudesta.

Edellä sanotut tiedot on säilytettävä 10 vuotta siitä vuodesta lukien, jolloin niitä koskeva selvitys on annettu.

21 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä kesäkuuta vuonna 2007.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 647

Tällä asetuksella kumotaan hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta ja päästöistä laadittavasta selvityksestä 11 päivänä elokuuta 2004 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön asetus (741/2004). Kumottavaa asetusta sovelle-

taan kuitenkin tämän asetuksen sijasta päästökauppakautta 2005—2007 koskevien hiilidioksidipäästöjen tarkkailuun ja päästöistä annettavaan selvitykseen.

Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2007

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Neuvotteleva virkamies Seppo Oikarinen